

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ — „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-díj minden külön bejelölésért 30 kr.

Apotheosis.

A siető idő szárnyas kereke feltartatlanul rohan előre. Hiában mondjuk a tűnő percnek; »állj meg!« — nem hallgat szavunkra.

Szívünkben még oly friss a fájdalom, mintha ez a nap ütötte volna rajta azt a sajgó mély sebet; könnyeink bús palatka még olyan bőven csörgedez, mintha e perczen tört volna magának kínos erőszakkal utat.

Pedig ha számba vesszük az eltölt napokat, a mióta a legméltóbb gyász bús fellegébe burkoltan járunk-kelünk: az apró időrészek özönéből két teljes esztendő temérdek ideje néz ránk.

Két éve már, hogy a magyar nép atyja **Kossuth Lajos**, a kikeletnek ilyen verőfényes napján, mint ez a mai is, az örök tél honába költözött.

Örök időig szomorú nevezetességű lesz ez a nap, márczius huszadika, a magyar nemzetre nézve. Ezen a napon vesztettük el **Őt**, a kinek emlékezete örökön-örökre élni fog közöttünk, a kinek életére mindenha áldólag gondolunk, a kinek érdemeit kellőleg méltatni soha meg nem szününk s a kinek érdemeit kellőleg meghálálni soha-örökké képesek nem leszünk.

Ettől a naptól számítjuk árvaságunkat, nyomorúságunkat.

A míg ő közöttünk volt, elméjének égi sugáiraival megvilágította helyzetünket s mi mindig megtaláltuk az egyenes, a helyes utat. A míg őt, bár hontalanul, bár megaggottan, bár meg nem érdemlett nehéz sorsban, de a magunkénak tudtuk és valhattuk: addig volt tanácsadónk, prófétánk, tanítónk, a ki minden kételeyeinket eloszlatta, ismeretünk minden hézagait a maga lángelméjének kiapadhatatlan kincsés házából pótolgatta s ha és a hol megbotlottunk, szerető jobb kezével emelt föl s gyámoltott bennünket.

Most már ennek vége!

Mióta a mi életünknek napja leáldozott, a ránk borult éjszakában tanácsalanul botorkálunk. Még azok is, a kik az ő szelleme legközvetlenebb örökösöknek hiszik és vallják magokat, még azok is meghasonlottak a követendő irányra nézve s régi erejük megtörtén a közös ellenség olcsó zsákmányává lesznek.

De nem, az lehetetlen.

A káprázat, a mely elfogta szemeinket, természetes ugyan, de mulékony tünemény. Ha a fáklját hirtelen kioltja a vihar, az első pillanatokban se eget, se földet nem lát az ember, s mozdulni sem mer bukástól való féltében: de las-

sanként a szem megszokja a sötétséget, ereje visszatér, tőjékozdik s lassabban bár, mint az előtt, de még is halad valamit előre.

Kossuth Lajos meghalt, a mi életünknek fénylő és melegítő napja leáldozott, de nem halt meg és nem hunyt el az ő életének minden időközön keresztül világító példája; nem hallhatatlanok s minél inkább megpróbálja őket a viszontagságok izzó tüze, annál jobban meggyőződhetünk szinarany-voltokról, — tisztaságukról, megmérhetlen értékükről és meghamisíthatatlan voltokról.

Mikor a nap leáldozik, a csillagok akkor gyulnak ki az égen.

A mi nemzetünk egének legnagyobb csillagai elhunyt édes atyáknak, Kossuth Lajosnak ránk hagyott fényes elvei.

Mig ezeket az elveket valljuk, — addig meg nem tévedhetünk. Oly biztosan jelzik ezek nekünk az egyedül helyes és biztos irányt, mint a tengeren bolyongó hajósét az égnek örök lámpásai.

Nem szabad azért a mi gyászunknak a gyáva tétlenség meddő napjává válnia. A szükség csak oly nagy, mint volt az ő életében. A czél, a magasztos, a felséges czél most is oly hívólag int felénk, mint a míg ő irányította rá figyelmünket. Az eszközök az ő felséges elveiben most is rendelkezésünkre állanak.

Csak egy hiányzik ő maga, a bölcs vezér és biztos utmutató.

De nem volnánk méltók az ő fiainak nevezetelni, ha egész életén át pazar bőkezűséggel ránk árasztott kincseiből nem takarítottunk volna meg annyit, a mennyi az új élet megkezdésére elég; nem volnánk méltók a magyar nevezetre, ha erős akarattal nem vetnők magunkat bele a küzdelembe s nem harcolnánk oroszánokként a dicső bérért, Magyarország függetlenségeért, — boldogságáért.

Igen ez minden mi törekvésünknek rugója, hajtóereje, biztatója, gyámoltója, végcélja és ohajtott jutalma: — Magyarország függetlensége.

Ettől a czéltől ma távolabb vagyunk, mint voltunk abban a pillanatban, a mikor ő örök álomra hunyta le szemeit. Elleneink azt hitték, sőt máig azt hiszik, hogy az ő kidöltevel kihalt a vágy is sziveinkből Magyarország függetlenségének visszavívására.

Mutassuk meg nekik, hogy csalódnak; hogy hazánk romlására törő ármanyaik mind összetörnek a mai erős

ellenállásunk paizsán; hogy mint a szél a polyvát úgy szórjuk a levegőbe szét minden mi ellenségünket egyetértésünk hatalmával.

E bus napon, dicső atyánk halálának évfordulati napján tegyünk szent fogadást, hogy a zászlót, a melyet ő adott kezünkbe, nem engedjük sárba tiportatni, hanem kibontván újra szélnek eresztjük, hadd lobogjon vigan, harcra tüzelőleg, diadallal biztatólag.

Magyarország édes hazánk ebben az esztendőben üli fényes ünnepélyekkel ezer éves fenállásának örömmünepét. De a jövő évezred történetirő az az új aerat nem ettől az esztendőtől számítják, hanem attól az eljövendő dicsőséges évtől, a mely — reményeink szerint immár nem sokára meghozza sok százados küzdelmeink jutalmát: Magyarország függetlenségét.

Erre segits minket legnagyobb magyar fiadnak, Kossuth Lajosnak példájával, elveivel, magyaroknak élő nagy Istene!

Dr. Nagy Zsigmond.

A képviselőház mai ülése. A mai ülés napirendjére a honvédelmi tárcza általános költségvetése volt kitézve. Szólásra jegyeztették elő magukat **Lits Gyula**, és **Pongrácz Károly** gróf. A napirend előtt a tegnap már letargyalt filoxera által tönkretett szőlőbirtok helyreállításáról szóló törvényjavaslatot fogadta el a Ház harmadszori olvasásban.

Pécs és Fejérváry. E czimen laptársunk, a Magyarország ma érkezett számában reprodukálva a »P. F.« egyik cikkét, azt írja, hogy Pécs város közönségének ahoz a bizalomnyilvánításhoz, melyet a város polgármestere és főjegyzője, mint avatatlan közvélemény gyárosok, a város közönsége nevében intéztek Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszterhez, a városnak semmiféle köze nincsen. — Az illető pécsi lap a város hazafias, jó hírneve ellen elkövetett merényletet visszautasítja a legnagyobb felháborodással, mivel a törvényhatóság megkerülésével sutyomban küldték azt fel.

Horvátország zászlóvivői. A horvát ellenzéki sajtó közjogi affért csinál abból, hogy a június 8-iki hódoló felvonulásban Dalmácia zászlóját gróf Nadasdy Ferencz, Szlavónia zászlóját herceg Pálffy Miklós fogja vinni és ezt a tisztséget horvát főurak részére követeli. Az »Agrar Tagblatt« sürgeti a tartománygyűlés azonnal való egybehívását, hogy az jelölje ki a zászlóvivőket. Ha a horvátoknak ez a kívánsága sem teljesül, felszólítja a már jelentkezett kiállítókat, hogy ne vegyenek részt a budapesti kiállításban. Végül tiltakozik az ellen, hogy két egészen idegen államnak, Bosznia és Szerbia zászlóját is meghordozzák; azért a külügyminisztert teszi felelőssé.

KOSSUTH LAJOS.

Ifju volt még ez a század
Mikor egy nagy lélek lázadt
Minden ellen, a mi gaz
A mi rongy volt e hazában —
S bizva roppant igazában,
Győzött nyomrul nyomra az.

Maradiak kiabáltak,
Óvatosak félreálltak,
Mint a vihar, úgy jöve
Rombolni e csodás szellem,
Ki állhatna neki ellen? ...
Kossuth Lajos a neve!

Mondják, mondják: voltak mások,
Szintén szellemóriások,
Kik megtették volna mind ...
Lassan, bölcsen a mit ő tett ...
Ez beszéd csak Nagy időkét
Ki csinál recept szerint?

Ki azt várja soká várhat,
Hogy az aczel börtönzárát
Lassu rozsdá ölje le.
Kossuth vassal tört a vasra
Hogy a börtönt megnyithassa —
Ajtó is szakadt vele.

Ő cselekvék nagy merészen;
Harcz ha kellett, harcra készen —
És a század közepén
Vitte népét viadalra
S bárha nem is diadalra —
Ekkor szállt jövőnkre fény.

Ekkor látták, hogy mi élünk,
Ekkor, milyen sokat érünk!
S mikor küzdve elbukánk:
Akkor tüntünk fel nemesnek,
Nagy szerepre érdemesnek,
Bár bakót küldtek miránk.

Minket megpróbált az Isten!
De, ha az a próba nincsen,
Melyben hős erők kitűnt:
Osztrák tartományka lennénk,
Bécsből kegyelmeket vennénk —
Mig ma: van jogunk s hitünk.

A kik tudnak, nagyon tudják,
Hogy a „haza bölcsé” útját
Bizony nem csinálta más,

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Szomorú emlékezés.

(Kossuth Lajos Magyarország kormányzója halálának második évfordulója alkalmából.)

A „De b r e c z e n” eredeti tárczája.

Irtá: Rostkowitz Arthur.

— Consumatum est — zokogta most két éve egész Magyarország, midőn Torinoból megérkezett a gyászhir, mely tudatta velünk, hogy a kormányzó, a rajongásig szeretett szabadsághős nincs többé.

Könyezve olvastuk fel a táviratot, s zokogva irtuk meg a gyászirt. Mindnyájan átérettük a pótolhatatlan veszteséget, hiszen olyan nagy volt az és olyan érzékeny.

Ha csapás ér bennünket, még tudunk vigasztalódni, hiszen a remény nem hagyja el az emberi szívet soha: de akkor úgy éreztük, mintha mindent elvesztettünk volna. Hit, remény, honszerelm, diadalkiáltás volt addig az ő neve, s akkor midőn elvesztettük, azt dobogta szívének, hogy vége mindennek, amiért apáink verüket áldozták, s a miért mi a jelenben küzdünk a jövőért — a szabadságért!

Nem tudtuk, nem akartuk elhinni, hogy a mulandóság érvényesüljön nála is. Olyan korán, olyan hirtelen, nem hittük, hogy érhesen a csapás. És mégis másként történt. A halál szívtelen anygala durván tépte ki szerető karjainkból.

Mint Kossuth a „haza tüze”
A ki önmagát száműzve
Lőn hazátlan óriás.

Vakmerő volt szava, tette
Itélkezhet is felette
A tudákos, gyáva ész;
De a honnak, hogy a jobb kor
Ráderüljön, olykor-olykor
Olyan is kell, ki meresz!

Kozma Andor.

Kossuth Lajos.

Debreczen márcz. 20.

(R. A.) Emberi mulandóságot hirdet a ke-repesi temetőnek egyik szomorú fejfája, mely mellé tört reményekkel roskad a gyászoló magyar Génus. Ott zokogja el fájdalmát, ott pazarolja el a csalódásait, megaláztatását s ott merit azután mégis vigasztalást a jelenre, erőt a jövőre. Annál a sirnál tanul honszerelmet, elfelejti csüggedését és mint az új idők Antheüse kétszeres erőt nyer ott a további küzdelmekre a magyar nemzet.

Ez a napujra a nemzeti gyászé. Oda zándokol ma egész Magyarország; lelkileg mi is ott vagyunk a gyászolók között a legnagyobb magyar sirjánál, hol busan ing-leng a tavaszi szellőben a meggyújtott fákláng, sápadt fényt vetve az ott egybegyűltek szomorú arczaira. Gyászolni és ünnepelni jöttek oda.

Nagy név van felírva lánghetűkkel a fejfára, egy név, melynek pusztá hallatára is sebesen dobog a szívének vére, arczunk az öröm és szegény pirjában ég és akezőnk ökölbe szorul. Eszünkbe jutnak a diadal napjai, de ugyanakkor szemünk előtt látjuk az árulás sötét angyalát, a bitófákat, a zsarnok hóhé-rokat is, füleinkbe cseng a csatak zenéje ... a rablancz csörgése ... a dicső vértanuk életét kioltó fegyverek vész-dörrenése.

Csoda-e, ha ilyenkor imádkozás közben is a jogos bosszúra gondolunk?

Csoda-e, ha a fel-dés helyett, mely a fatyolvetés óta sem fogamzott meg szíveink-

Kilencz napig tartó nehéz szenvedés után 1894 márczius huszadikán éjjel tíz óra ötvenöt perczkor megszűnt dobogni nemes zrive. Sötét árny suhant el a via dei Mlile 22. számú ház felett, tompa nyögés, milliók jajkiáltása, zokogása követte. A lanyha tavaszi szellő szomoruan himbalta a gyászlobogókat, az aranyos napsugár oda sütött a halálos ágyra, s megcsókolta szeliden az ezüst fűrtű aggastyán szelid arczát. A nap csókolta meg a Napot!

— Ezt e tavaszt már nem érem meg — mondotta több ízben a kormányzó, betegsége előtt is.

Es igaza volt: azt a tavaszt már nem érte meg. A természet rendjét nem változtatta meg a mi forró imánk.

Ő tudta, hogy végórája következik, de nem mutatta. Szerető apa volt, s a fiait nem akarta ezzel még jobban megszorítani. — Hagyta, hogy az orvosok a legfájdalmasabb műtéteket végezzék rajta, s fájó mosolylyal nézte őket, mintha azt mondaná: Rajtam már úgy sem segíthet emberi tudomány!

Iszonyuan szenvedett, daczára annak, hogy a három olasz orvos, s különösen Basso mindent megtettek fájdalmainak enyhítésére.

Mindhiába, a szenvedések Kálváriáját végig kellett szenvedni a legnemesebbnek, a legjobbknak. Es ő férfiasan végig is szenvedte.

Három féle betegség gyötörte a kilencz-venkét éves aggastyánt; kilencz napig tartott az élet-halálharc, midőn az utóbbi be-

ben, a gyászos emlékek tolnak újra előtér-be? Nem, mert hiszen olyan természetes, emberi tulajdonság mind a kettő, s csak külön képzelhetők el, de együtt soha. Nem tudnánk, nem akarunk téged felejteni nemzetem láng-lelkű apostola, hiába sokasodnak halálad napjának évfordulói, ami gyásznunk mindig ugyan-ilyen leend.

Két esztendő futott pedig le már az örök idők homokóráján, mióta a néma sírok éjszaka-kájába költöztél, magyarok Mózes! Azóta gyászolunk egyre, mióta árván hagytál bennünket. Most is könyek csordulnak ki szemeink-ből a szentelt rögökre, keblünkkel most is né-héz sohajok fakadnak, szíveinket most is gyász tölti el, pedig két éve már, hogy az isteni törvények rendelkezése szerint az édes honi földbe temettük a nevében és eszméiben hal-hatatlan, lánglelkű szabadsághóst, a szelid ar-czu, galambösz hontalant.

Két éve volna már? Hiszen úgy érezzük, mintha tegnap történt volna? És két éve volna már csakugyan?

Még magunk előtt látjuk a temető felé hömpölygő gyászoló tömeget, halljuk a sirnál a pap bucsuzó beszédét, látjuk elagott baj-társait, kik háromszor hajtják meg a sirgödör előtt a csatak viharában tépett lobogót, mely-nek minden foszlányára jut egy nap a diada-lokéből.

Milyen gyorsan mulik az idő.

Mit álmódtál az elmúlt két esztendő óta a föld alatt Kossuth Lajos? Mit álmódtál örökké köztünk élő szellemed, míg égő szived elvegyült a magyar haza földjének rögöivel?

Megálmodad-e már eszméid diadalát, látod-e nemzeted az előttünk még ismeretlen jövő zürzavaros forgatagjában? Megismerted-e a háromszinű lobogót a többi nemzetek zászlói között? Ott ragyogott-e rajta a szabadsá g Igéje, a te nagy neved?

Vagy nem találtad meg a mi lobo-gónkat?

Milyennek láttad a magyart? Olyannak,

végezte orgyilkos munkáját, melynél a sötét éjszaka volt szövetséges társa.

Tizenegy óra volt, midőn a lesújtó hirt megtudták mindnyájan, a kik a házban voltak. Ejjelkor már sok helyt kitértek a gyászlobogót is. Akkor már egész Torino városa, tudta, hogy az „il generale” nincs többé.

A magyar képviselők, a kik ott voltak a kormányzó betegágyánál, zokogva térdeltek a halottas ágy elé. A billiárd teremben várakozó magyar újságírók sirva ölelték meg egymást.

Mindenki siratta, hiszen mindenki szerette a tiszteletreméltó aggastyánt. Az olasz táviró-tisztek is sirva vették at a sürgönyöket.

A vészir csak éjjel után érkezett meg a fővárosba, általános megdöbbenést és leg-nagyobb fájdalmat keltve fel minden hazafi szívében.

A vidéken néhány órával később terjedt el a gyászir.

Egész Magyarország gyászba borult. — Minden házon ott lengett a fekete lobogó, hirtetve a nemzeti gyászt, mely ezer éves mul-tunk legnagyobb férfjának halálával sujított bennünket.

Hazahozták a kormányzót. A vonaton gyászlobogó lengett, a halottas kocsi fekete drapériával volt bevonva. És mégsem volt az gyászmenet, hanem diadalut Torinótól Buda-pestig Egy diadalut két országon keresztül, de a diadalt ülő vezér halott volt.

Mégis meg kellett mozdulni annak a ko-porsónak, midőn a vonat a magyar haza szent földére érve, a nyílt pályán megállott.

mint amilyenek egy ezredéves mult után te is ismerted? Vagy másnak?

Oh! mennyi kérdés tolu meg ajkainkra most, midőn egy bizonytalan, második ezer év küszöbére lépünk. Át is léptük immár a te szent neveddel.

Ha áldó szellemed beszélni tudna, ha véddel emelhetné fel erős karod, ha lelkesíthetné bennünket új csatákra, milyen boldog lehetne a magyar!

Két éve már, hogy odaköltöztél, hol bajtársaid, a hősök hősei, a csatába elesett bajnokok vártak reád. És ezt a könyvet, mely akkor pergett le arczaikon, nem száritotta fel a sívár jelen sorvasztó szele; a fájdalmat, mi akkor költözött szívünkbe, nem váltotta fel még a csekélyke öröm halvány mosolya sem, s a veszteséget, mit akkor éreztünk, nem pótolhatta a kegyes ég újabb jótéteménye.

Most újra gyászolunk téged, de gyászoljuk a sívár jelen korcszülötteit is, kik arczúl csapták a multat a te kihonosításoddal, büneiket tetézni merték azzal, hogy elévülhetetlen érdemeidet nem igtatták törvénybe.

De töröljük le arczunkról a fájdalom, a kétségbeesés és a szegyen könyveit, melyek azt a sirt áztatták, honnan a jövő, csatára lelkesítő szózatának kell elhangzani.

Magyarok! E szent helyen tegyünk fogadást. Ha megszólal a szabadság harsónája, életünket, vagyonunkat áldozzuk fel a haza oltárán. Az ő nevével megyünk a harcmezőre, hol nagy nevével győzünk, vagy azzal ajkainkon halunk meg!

A ragyogó mult e dicstelen jelen után megújul a fényes jövőben, mikor az eszmék diadala után lelkesülten vesszük ajkainkra ezt a nemzetek életének egén változatlan fényvel ragyogó nevet: Kossuth Lajos!

Negyvenöt év előtt, midőn a menekülő Kossuth Lajos Orsovánál elhagyta a magyar határt, nem tudta, hogy viszont nem fogja látni hazáját.

Később nem jöhetett vissza már; következetes maradt önmagához. — De nemzetének kormányzó többsége megtagadta önmagát a nagy fiat is, s megalkudhatott a helyzettel.

De ezt nem teheté egy Kossuth Lajos az elv és jellemzilárdság mintaképe; szerette nemzetét és következetes maradt önmagához. Ez az ő bámulatos leki nagysága, melylyel egy fejjel magaslik ki a világtörténelem legnagyobb alakjai közül.

Ő nem jött, künn maradt a szomorú számkivetésben. Mi mentünk hát elérte, s hazahoztuk, hogy az idegenben oly sokat szenvedett vezér itt pihenjen, s a haza földjében aludja örök álmát.

Minden állomáson küldöttség várta Kossuth Lajost, mindenütt a földig hajtották meg előtte a gyászfátyolos nemzeti színű zászlót. Olyan megható jelenetek voltak, hogy most könnyek topóznak szemünkbe, ha rá gondolunk.

Mennyi könny hullott utjára, mennyi sóhaj repült utána mindenünnen, míg a vonat a fővárosba ért. Ott várta már sirva egész Magyarország a kormányzót. Ravatalához százczek zarándokoltak. Igazán nagy hete volt a halál és temetés közti idő a magyarnak.

Egy megható jelenet emléke ujjalt fel szívemben. A kerepesi-ut sarkán egy esti hét óra tájban egy mély gyászba öltözött csapat jelent meg, s fekete lobogóval állást foglalt a

Kossuth Lajos sirjánál.

Ha messzebb haladt már az idők folyama,
S újabb nemzedék jó a nyugvók helyébe,
Csenedesebb kebelrel vesznek részt az élők
A dicső halottnak emlék ünnepébe;
A vizálmag hintők szinte elnyugosznak,
S egyetlen tövise sem lesz koszorúdnak.

Vissza elmaradnak a kaján irigység,
S érdekszülte harezok bántó támadása,
Mert még a gyűlölség lappangó tüzeit is
A halottal együtt a jobb szív elássa,
De azt hűn megőrzi, áldva a nagy mestert
Mit benne hazája érdemül elismert.

Lelked él; porodnak nyughelyet mi adunk,
Igazán szerető hű fia hazádnak,
Idegen földön is mindig éber őre
A legdicsőbb elvnek: a népszabadságnak!
Napunk, melytől lelkünk még akkor is éled —
A mikor már többé nem láthatunk téged.

A mit a történet aranyos betűkkel
Följegyez lapjain, s ad át a jövőnek,
A nemzet s családok szerető szívében
Mind nagyobb tért nyernek s hagyománynyá nőnek.
Nincs az a hatalom, mely azt törülhesse
Kultuszát s emlékét semmivé tehesse

Nyugodjál sírodban, mert nagy alkotásod,
Mint dicsőült lelked ép ugy halhatatlan,
Hűltenek ha hozzád lesznek az utódok,
Mint a Memnon szobra ott hever romokban —
Hangot ad ha a szél szólni megkísérti,
Oh de azt már többé senki meg nem érti.

De hitünk volt, van s lesz, hogy édes hazánknak,
Aranykorszakára nem hiába várunk,
Mert az életharcban együtt küzd, velünk majd
Igazán szerető Atyánk, jó Királyunk.
S áldva őt s boldogan ő vele s általa
Ez lesz eszmédnek legszebb diadala.

Lauka Gusztáv.

Színház és zene.

FAUST.

Gounod remek zenéjű operáját mutatta be tegnap este Tiszay director Debreczen közönségének.

Az előadás iránt, a melyet huzamos és komoly készület előzött meg nagy várakozás-

sal voltunk s várakozásunkban nem is csalódtunk meg.

A remekműveknek meg van a kiváltságuk, hogy soha el nem avulnak, üdeségüket, varázsukat örök időnkig megtartják. Gounod zenéje is, mely Göethe nagy remekének az inspirációjából fakadt, még mindig a régi erővel, a régi bűbájjal hat ma is. Bár librettója a Göethei eredetinek még csak halvány árnyéka sem lehet, a szöveg soványosságáért dusan kárpótol bennünket a gyönyörű zene, a mely a melódiáknak akordáradatát zudítja felénk és reánk, hogy alig vagyunk képesek minden finomságot egyszerre érzékelni.

Csak hosszas és ismételt elmerülés után tudjuk a részleteket külön külön is egész érték szerint élvezni s ez az éppen, a mi a műremek örök életét biztosítja. Miként a természet a maga örök szépségében mindig ugyanaz, mégis pillanatonként más-meg más bűbáját mutatja ki jobban: ugy a remekműnek a természet hű utánzatai folyton új meg új oldalról tárják szemléletünk elé az egy örök szépet.

Köszönettel tartozunk Tiszay Dezsőnek, hogy olykor a klassicus zene bemutatására is tesz kísérletet. A tegnapi kísérlete is bevált s a rendelkezésére állott: erők mértékéhez képest sikerültnek mondható.

Természetes azonban, hogy csak relativ mértéket szabad alkalmaznunk s inkább a szándékot, a törekvést, semmint a teljes sikert lehet dicsérettel kiemelni.

Ezen az elvi alapon most már a legteljesebb elismeréssel szólhatunk a főbb szereplőkről, a kik mindnyájan ambícióval, kedvel és sikerrel énekelte szerepeiket.

Bereczkyné Ruzsinszky Ilona urhölgy a kin belépésekor némi halvány indispositio árnyéka borongott később egészen neki derült hanggal és igen szépen sikerrel énekelte Margit szerepét.

Igen jó estéje volt Galyas Paulának, ennek az újabb időben rohamos léptekkel haladó tehetséges művésznőnek, a ki Siebel szerepében, főleg a »virág-ária«-val zajosa tapsokat aratott.

A férfi szereplők közül egy forma dicséret illeti énekesükért Németh Jánost (Faust) és Tiszay Dezsőt (Mephisto), az utóbbi azonban játékanak művészi korrektsége által is kiűnt.

Külföldi újságírók, kik jelen voltak a temetésén, meghatótan mondták, hogy ilyen temetést még nem láttak, melyen a külső és szívbéli gyász ilyen imponánsan nyilvánított volna meg.

De tehattünk e másképpen? Ha az jó apát veszi el a fiu, részvéte a legmeghatóbban nyilvánul. Magyarország is apát veszi ett el Kossuth Lajosban, s ő olyan jó apa volt.

Ha a férfiban kereselem s testi és lelki tökéletességek mintaképét, ugy csak az ő arczképére kell tekintenem. Mennyi jellemzilárdság, — hev, — tűz, — becsületesség, — lovagiasság tükröződik le arczáról, s a mellett milyen nagy lelki jószág, szelidség, szeretet sugárzik le tiszta fényű szeméből.

És ha beszélt. Mintha imádság volna mindenik szava. Nekünk az is volt, sőt több is. Nemzeti büszkeség, példánykép, ideál, eszme, diadal mind-mind össze volt forrva az ő nevével, s az ő neve pedig az országéval.

Ha hazánk nagyságáról, dicső napokról beszélünk, elég csak az ő nevet kiejtenünk, — a reszkető öregnek, a serdülő ifjuak egyaránt hevesebben dobben meg a szíve.

Mikor a sirba tettük a hősök hőset, azt képzeltek balgán, hogy a magyar szabadságot temettük el vele. Pedig csalódtunk akkor csak most látjuk nem halt meg a függetlenség eszméje, s nem is vesz ki a jövő nemzedék szívéből sem, a míg nem felejt el az ő sirjára ápolni a honszerelmeknek égő tüzeit, s a kegyelet virágait.

Kisebb szerepeiket jól vitték Locsarekné (Martha) Rózsahegy (Wagner) és Haday (Valentin).

A karok is derekas munkát végeztek. A közönség látható meglelégedéssel távozott.

Heti műsor. Vasárnap Három Kázmér, énekes vigj. Hétfőn ugyanez. Kedden Orpheus, operette. Szerdán Klári, operette. Csütörtökön Tünderujjak, színmű. Pénteken Dómi, bohózat. Szombaton Három Kázmér, énekes vigj. Vasárnap Holtomiglan énekes vigj.

Ujdonságok.

A tavasz.

Ma délelben pontban tizenkét órákor a piacz-utczai korzón megjelent a tavasz. Nem olyan volt, mint amilyennek ábrázoló poéták és rajongó meseírók mondják: fiatal piros-pozsgás arcú leányka, ibolya szemmel és eper ajkakkal. Nem... sokkal szerényebb külsőben jelentkezett ma és mégis felismerték.

Fehérselyem, csipkeszínű napernyő alakjában tünt fel nagy öröme az amatőr Falbóknak, akik láttára vegyes karban kiáltottak el:

— Itt a tavasz!

— Az első fecske... azaz: az első napernyő pedig folytatta nagy vidáman az utját. A piacz-utczából a várad-utczába, azután tovább-tovább.

A nyomában mindenütt kaczer napsugarak settenkedtek, csokolgatták, bearanyozták, becézgették.

Az örök intrikus szél megpróbálkozott ugyan, hogy elrontsa a mulatságot, de bizony nem sikerült.

Hiába dudolgotott az emberek fülébe inszINUACIÓKAT csalfa kikeletről, késő megbánásról és más szomorú dolgokról: a fehérselyem napernyő győzedelmeskedett, kaczagó csipkéi visszhangot keltettek mindenkiben:

— Itt a tavasz!...

Ez a visszhang különben a világos ruhákban és kalapokban is nyilvánult, amelyek szinte ellepték ma délután az utczákat és tereket.

Thaly Kálmán Debreczenben. Thaly Kálmán városunk I-ső kerületének szerezve tisztelt országgyűlési képviselője a tegnapi este 7 óra 9 perczkor érkező gyorsvonattal városunkba érkezett. Ma délelőtt 11 órákor Simonffy Imre kir. tan. polgármesternél tett látogatást, kinél hosszabb ideig tartózkodott s különösen érdeklődéssel beszélgettek az ország különböző részein a millennium emlékére felállítandó szobrokról. Majd azután Thaly Kálmán, mint a holnap este a Bika dísztermében tartandó városi bál egyik díszelőke, Márk Endre, Vecsey Imre és Király Gyula bálbizottsági alelnökök kíséretében tisztegett a bálanyáknál, Simonffy Imréné, Dr. Király Ferenczné és Vecsey Imréné urnőknél. Thaly Kálmán a holnap este tartandó városi bálolon részt vesz.

A főkapitány uton. Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány a holnapi naptól kezdve Simonffy Imre kir. tan. polgármestertől 3 napi szabadságot nyert, melyet Budapesten fog eltölteni. Tavolléte alatt polgármester intézkedése szerint egyik kerületi kapitány fogja helyettesíteni.

*** Némethy Lajos üdvözlése.** Meghatározta szinte családias ünnepély folyt le ma d. e. 12 órákor az ev. ref. egyház egyik tiszteletre méltó lelkészénél, a közpályán 1848 márcz. 15 óta működő Némethy Lajos iskolaszéki elnök urnál, ki e fontos tisztelet 23 év óta oly nemes buzgósággal tölti be. A nagytiszteletű ur az utóbbi napokban oly gyengélkedő volt, hogy az orvosoknak tilalma folytán a szobát sem hagyhatta el, s f. évi márczius 15-én betöltött 70-ik évi születésnapját, a legszorosabb családi körben ülte meg, elvonulván minden ünneplés elől. Az ev. ref. iskolaszék azonban üdvözölni kívánván szeretett agg elnökét, testületileg megjelent nála; hol a ragaszkodás és tisztelet érzelmeit az iskolaszék nevében Puky Gyula kir. táblai elnök ur, mint presbyter tolmácsolta, Kiss Áron püspök ur a lelkészi kar nevében üdvözölte, szívből fakadó melegséggel. A tanító testület képviselőjében David Mihály elnök szólott. Az ünnepelt meghatva válaszolt, s megköszönvén e tisztelegés által nyert kitüntetést, a nyilvánított ragaszkodás kifejezését, áldást kívánt az ev. ref. egyház tagjaira, iskoláink működésére és az iskolaszék tagjaira. A tisztelgő küldöttség tagjai voltak a fentebb említett szónokokon kívül: K. Tóth Kálmán lelkész, Csanak József, Márton Imre, Jeney Miklós, Sáfár László és M. Kiss István presbyterek. Mi is a magunk részéről szívből köszöntjük a nagytiszteletű urat 70 évi születésnapjának betöltése és közpályán 48 év óta működése alkalmából.

*** Az erdélyi ref. egyházkerület küszöbön álló közgyűlésének tárgyai közt főleg a nagyenyedi Bethlen kollegium teológiai akadémiáján három teológiai tanszék betöltése és az egyházkerületi főgondnoki választás bir messze menő jelentőséggel, mint lapunknak Kolozsvárról írják. E nevezetes, és az enyedi főiskolát kiváló mértékben érdeklő kérdések megbeszélésére az egyházkerület képviselőinek egy része Csató János kir. tanácsos és főiskolai főgondnok elnökele alatt e hó 12-én Nagy-Enyeden népes értekezletet tartott, mely alkalmával az egyházkerület főgondnoki méltóságára, Alsófehérmegye főispánját, az egyházi terén is nagy buzgóságu Zeyk Dániel Bethlen főiskolai főgondnokot jelölték. Az értekezlet ugyanezen alkalommal kéressel kereste meg a kerület összes képviselő tagjait, hogy az ápril. 11-én kezdve tartandó kerületi gyűlésen megjelenvén, egyfelől a főgondnoki méltóság betöltésénél, másfelől a teológiai három tanár megválasztásánál a kitűzött czélok megvalósítására együtt működjenek.**

*** Váltóhamisító irnok.** A nyíregyházi törvényszék e hónap 13-án ítelt Lakner István ügyészei irnok dolgában, aki, hogy uri passzióit kielégíttesse, tizenhárom rendkívüli váltóhamisítást követett el. A törvényszék Lakner két évi fogházzal sújtotta, amiből a vizsgálati fogság által 2 hónapot kitöltöttnek vett. Lakner védője és az ügyész is felebbezett.

A hódoló díszmenet útja. A július 8-ik hódoló díszmenet a Vármezőről kifejlődve, a várba a Mátyástemplomig és innen a Margit-hídon vezető utakon át, az új országházhoz halad, honnan a lánázhídon át a királyi palota felé veszi útját; a menet tehát legalább is 3 órát vesz igénybe, miért is az ünnepi kezdetét a kora délelőtti órákra teendik. A menet legpompásabb látványosságai közé a díszhintók fognak tartozni, a melyek maga a korona részére, továbbá a koronaőrök, az országgyűlés két házának elnökségei és a miniszterelnök részére vannak fenntartva. A koronát vivő hintó két oldalán a koronaőrök megy ujj egyenruhában. A menetet lovasság nyitja meg és lovasság zárja be. A korona mellett két kocsiiban lesz a két polgármester is, kik ősi szokás szerint fedetlen fővel vesznek részt a menetben. Az új országházban

tartandó közös ünnepi gyűlésen, az összes jelenlevők, tehát a főherczegek is állva fognak résztvenni; épen e miatt csak néhány rövid beszédet mondanak, a melyek tekintetében azonban eddig még semmi sincs megálapítva.

*** Százezer forintos jövedéki kihágás epilógja.** Nagy port vert fel annak id-jén az a hihetlennel látszó szenzációs hír, hogy a debreczeni első takarékpénztár jövedelem eltitkolás miatt jövedéki kihágás követett el, a melynek nyomára egy titkos főjelentő vezette a pénzügyigazgatóságot. A minisztérium e tárgyban meg is indította az eljárást, melynek eredménye az lett, hogy most a pénzügyminisztérium a további eljárást a debreczeni első takarékpénztár ellen beszüntette. A vádpontok, melyeket az ismeretlen feljelentő felsorolt, egyáltalán nem felelnek meg a valóságnak s így a takarékpénztárt jövedelem eltitkolás miatt legkevésbé sem lehet vádolni. — A feljelentő ellen, a ki nem más, mint Sztérényi Bertalan az ipar- és kereskedelmi kamara elbocsátott helyettes fogalmazója, — a takarékpénztár, most már megteheti a bünyenyítő feljelentést rágalmozás miatt.

*** Házasságkötés megismétlése.** Erdekes jogi tanácsot adott a belügyminiszter közelebb egy izr. vallású férjnek s evang. vallású neje-nek, akik — magyar állampolgárok — az új egyház-politikai törvények életbelépté előtt Ausztriában mint magukat felekezetenkülieknek valló egyének házasságot kötöttek. A miniszter nézete szerint kétségés e házasság érvényessége, mert a megkötése idejében magyar állampolgárok nem állhattak a bevett és törvényesen elismert vallásfelekezeten kívül, tehát ama vallásfelekezethez tartozóknak tekintendők, am-lynek kötelékéből hazai jogunk szempontjából érvénytelenül léptek ki, a kérdéses időben pedig a keresztény s nem keresztény felekezetek közt házasság bontó akadály volt a vallaskülönbség, minél fogva nem lehetetlen, hogy a bíróságok érvénytelennek nyilvánítsák ezt a házasságot. Azt tanácsolja tehát a miniszter az illető feleknek, hogy a netalán közházasságjogi következmények megelőzése végett jelenleg érvényes jogszabályaink szerint kössenek házasságot.

*** Újabb boltfeltörés.** Már azt lehetett hinni, hogy a munkaidő beálltával a folytonos téli betörések elmaradnak. Ez azonban nem történt meg. Az éjjel ismeretlen tettesek újra egy nagyobb betörést követtek el. — Ugyanis L u s z t i g Károly piacz-utcza 1586. sz. a. levő üzletébe hátulról a tolvajok a szomszédos Vecsey Viktor-féle ház udvarán keresztül behatolva, egyik bolti ablak vasát fel-feszítve betörték. Az üzletben levő egyik bolt-helyiség íróasztalából 43 frt 98 krt, egy másik íróasztalából 1 frt 99 krt, az irodában levő íróasztalából 12—15 frtnyi összeget elraboltak, s azonkívül az ott alkalmazott Goldstein Albert könyvelő téli felső kabátját körülbelül 25 frt értékben is magukkal vitték. Az üzleti cikkekhez nem igen nyultak, mindössze egy dobozból császártheát, a másikkól koczka-czukrot loptak. A tolvajok, a kik a megtartott vizsgálat szerint a kerten keresztül jutottak az udvarba, ismerősök voltak a hely-zettel. Álkulesokkal dolgoztak és a legkényelmesebben hajtották végre merész munkájukat. Két volt alkalmazottra van gyanu. A vizsgálat ez irányban folyik.

*** Röntgen-sugarak a bíróság előtt.** A nottinghami törvényszék előtt igen mulatságos jelenet volt, melyben a Röntgen-sugarak, talán legelső ízben, bizonyító tanúsággal szolgáltak. Egy Folliot Gladys nevű színésznő kárterítési pört indított a nottinghami színház igazgatója ellen, — mert a színház rossz és hiányos lépcsőjén megsértette a lábát, minek következtében egy

ideig képtelen volt játszani. A tárgyalás közben a felperesné ügyvédje a művésznő lábáról fölvetett negatív képeket mutatott be, melyeket Ramsay londoni tanár X-sugarakkal készített. Ezek a negatív képek tényleg azt bizonyították, hogy a színésznő lába kiféleződött Erre. Hawkins bíró, aki elmés ember, azt mond a, hogy még annyira fogják vinni, hogy az embereket a fej fotográfiája alapján nem a börtönbe, hanem a bolondok házába fogják csukni. A hiteles lemezek alaján az alperest 100 font kártérítés fizetésére kötelezte.

*** Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: Özvegy Borbély Csonka Lajos mint férj; gyermekeim: Zsigmond, nejevel Platzer Mária és gyermekeivel: Mária; Erzsébet, férjével Vojtschofszy Kázmérral; Julianna, férjével Kárpuli Péter és gyermekeivel; Ilona, Balogh Sándorné gyermekeivel; egyetlen sógora Csonka Károly, több rokon nevében is, bánatos szívvel tudatják a feledhetlen jó nőnek, szerető édes anyának, nagyanyának, sógornő és rokonnak, néhai Borbély Csonka Lajosné, szül. Böszörményi Sára asszonynak folyó 1896. évi márczius hó 19-én d. u. 3 órakor, életének 72-ik évébe bekövetkezett elhunytát. A boldogultnak földi részei e hó 21-én d. u. 3 órakor fognak előbb az ev. ref. ispotályi dékán-háznál, majd ugyancsak az ispotályi templomban tartandó gyászszertartás után a Kossuth-utcai sirkertben örök nyugalomra letétni. Mely végtisztesség megadására a rokonok, barátok és jó ismerősök tisztelettel meghívattak. Debreczen, 1896. márczius 20. Áldás emlékére!

Sertészárlat Hajdúvármegye területén. Rásó Gyula kir. tanácsos alispán ma egy átiratban arról értesítette Debreczen sz. királyi város hatóságát, hogy a megye területén a sertések között járványosan uralkodó vész miatt Hajdúvármegye egész területére zárlatot rendel el. Így a megye területén levő összes falvasba és városokba a heti országos vásárokról a sertések felhozása meg van tiltva. A balmaz-ujvárosi járás főszolgabírája szintén átiratilag értesítette a város hatóságát, hogy M. Péres községben az állatok között veszedelmes arányban fellépett betegségek miatt Mike-Péres községet kénytelen volt forgalmi zár alá venni, így míg a zár fel nem oldatik, ott sem heti, sem országos vásárok nem tartathatók.

*** Szegény ember: komisz ember!** — tüzel Szélvári Géza a kávéházban, irgalmatlanul szidván a »vagyonos osztályt.«
— Akkor te nagyon szegény ember lehetsz! — véleményezi a társaság egyik tagja.

*** Egy matrona halála.** Egy 80 éves matrona költözött el tegnap délelőtt az elők sorából, Fekete Sándor volt megyei főjegyző neje édes anyja özv. Teleki Lajosné sz. Bíró Julianna hosszas szenvedés után elhunyt. Jótékonyágáról és nemesszívűségéről Debreczenben és a vidéken mindenki ősmerte. Nagy kiterjedésű rokonság gyászolja. A család gyászjelentése a következő: Mély fájdalomtól lesújtva tudatjuk a szeretett jó anya, nagyanyja és rokon özv. Teleki Lajosné Bíró Julianna urnőnek folyó hó 19-én d. e. 10 órakor, életének 80-ik évében, rövid szenvedés után bekövetkezett elhunytát. Kedves halottunk hült tetemei f. hó 21-én d. u. 3 órakor fognak Kis-Várad utca 2118 sz. háztól az ev. ref. vallás szertartása szerinl tartandó ima után a Kossuth-utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni, mely végtisztességre rokonainkat ismerőseinket bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen 1896. márczius 19. Leánya: Teleki Emilia férjével Fekete Sándorral, gyermekeik: Zoltán, Emma, László, Lenke és Béla. Béke és áldás poraira!

*** Munkások zavargása.** A debreczeni pályaudvar kibővítésének munkálatai már javában folynak a tégláskert mentében, a hol most fűtőházat és szükséges melléképületeket építenek. Körülbelül 250 munkás dolgozik a telepen, a hol tegnap reggel komolyabb természetű zavargás történt, mely — hogy nagyobb mérvet nem öltött, — a rendőrség gyors intézkedésének köszönhető. A nagyobbbára magyar és idevaló illetőségű munkások közé bekerült néhány izgatott természetű heve-

sebb vérű fiatal munkás, a kik némely munkakerülő tanok hirdetői akartak lenni. A békeesebb természetű munkások azonban nem hajlottak a veszedelmes izgatók szavaira, a kik lépten nyomon, — mikor csak alkalom nyílt rá, — mindent elkövettek, hogy a telep összes munkásait fellátsák. Akaratuk és céljuk csaknem megvalósult. A kevesebb munkaidőt sürgető izgatók résen voltak és felhasználták a munkások felindulását, mely azzal kezdődött, hogy a munka vezető és palér szóváltása néhány munkás között hevesebb mérvet öltött. Az izgatott és feltűzelt munkásközpont könnyű volt ekkor terrorizálni, a mit az izgatók keresztül is vittek. A fellátsított munkásközpont, mely dühében mindenre képes, megtámadta a munkavezetőket, a kik csak nehezen tudtak tőlük elszabadulni és rögtön értesítették a rendőrséget. A dühöngő tömeg azután nemsokára a műszaki irodába tört be s ott veszedelmesebb inzultálást követelt volna el, ha a rendőrség idejekorán meg nem érkezik. A rendőrségnek sikerült megfékezni és okos szóval lecsillapítani a népet, mely lassanként megadta magát sorsának és a félben hagyott munkának újra neki állott. A művezetőség azonnal intézkedett, hogy az izgatott munkásokat kiküszöböljék. Délutánra a rend helyre állott.

Asztalosok mozgalma. Érdekes ügyben gyűleseznek vasárnap d. e. a helyb. asztalos-mesterek. A nehez megélhetési viszonyok között öriási konkurrencziát támasztanak velük szemben a kir. törvényszék fogházának rabjai, a kik-specziális asztalosmunkát végzése helyett nagyobb építkezési munkákat is végeznek. A faanyag drágasága-mellett alig fedezhető a munkabér s ilyen körülmények között egyáltalán veszélyeztetve érzik egzisztenciájukat, Nem helyeslik azt sem, hogy a fogházban őt-hat asztalossegéd is dolgozik állandóan, a kik egyszerűen a rabok beoktatásával is foglalatkosodnak. — Vasárnapi gyűlést tartanak Nagy Sándor elnöke alatt és lakásán tartják meg s ennek tárgyat e fontos bajnak mikénti orvoslása fogja képezni. Hír szerint a gyűlésen olyan értelmű határozatot szándékoznak hozni, hogy felhívják az illetékes köröket, miszerint a rabok a debreczeni asztalosok számára dolgozzanak s ne magánvállalkozóak.

*** A munkaadók és a munkások összszzeirása.** A földmívelésügyi miniszter utasította az alispánt, hogy addig is, a míg a munkásközvetítési rendezése ügyében a további intézkedéseket megteszi, rendelje el a megye községeiben a mezőgazdasági munkaadók és a munkaadók összszzeirását a leiratban végül elrendeli a miniszter, hogy a munkaadókat névszerint, a munkaadókat pedig számszerint mutassa ki. Az összszzeirás adatait a miniszter nyilvánosságra fogja hozni.

*** Meghívó.** Ungvári László faiskola tulajdonos Czeglédre, e helyen is felhívja a gyümölcsészet barátait, hogy telepét a nyár folyamán felkeresni, illetve becses látogatásukkal kiültetni sziveskedjenek. Jó alkalmat nyújt erre az ezredévi kiállítás és azon körülmény, hogy Czeglédre — a nyugati, vagyis a volt osztrák államvasúton — 1¹/₂ óra alatt el lehet jutni. Fent említett cég a kiállításon részt nem vesz, mert a vállalat természeté. illetve a kiállítást érdemlő növények és tárgyak legnagyobb részét fel nem vihetők és hogy a tulajdonost sem rajz, sem mintázat, sem adat közlés nem képesíthetik arra, hogy a nagyszabású dolgoknak csak 100-ad részét is feltüntetni bírják, mit különben a helyszínen 1—2 óra alatt teljes nagyságában lesz szerencséje bemutatni.

Tanúgy

Felhívás a tanítókhöz. A tanítók orsz. bizottsága felhívást intézett az összes tanítóegyesületekhez, melyben az ez évi július hó első napjaira összehívja Budapestre az V. egye-

temes tanító gyűlést. (Az utolsó hasonló gyűlés 1890-ben volt.) A gyűlésen a következőket kívánják tárgyalatni: A magyar nyelv tanítása a nem magyar ajku iskolákban. 2. Az énektanítás. 3. Az ismétlő iskolák szervezete és tanterve. 4. Egységes népoktatási törvény. 5. A szolgálati szabályzat. 6. Az országos bizottság szervezete. A bizottság kéri a tanítóegyesületeket, hogy e tetteket vitassák meg gyűléseiken, alkossanak véleményt s készítsenek határozati javaslatokat az egyetemes gyűlés számára. Együttal megküldik minden egyesületnek a szolgálati szabályzatot tárgyaló, tejesen kész törvényjavaslatot, hogy azt is módjában legyen a tanítóknak ideje korán tárgyalni. A felhívás végül anyagi áldozathozatalra buzdítja a tanítóegyesületeket, hogy a gyűlés, különösen a napló kinyomatás költségei előre biztosítva legyenek. Az V. egyetemes tanítógyűlésre vonatkozó javaslatok a tanítók orsz. bizottsága titkárához (Brdapest, József-körút 4. sz.), pénzbeli adományok pedig Kurz Sámuel pénztárhoz (Erzsébet-tér 12.) küldendők.

Táviratok,

O r s z á g g y ű l é s .

(Saját tudósítók távirata.)

Budapest, márcz. 10.

Ülés kezdete d. e. 10 órakor.

Elnök: Szilágyi Dezső.

Jegyzők: Ilyés Bálint; Perczel Béni, és Molnár Antal.

A kormány részéről jelen van: Fejérváry Géza báró.

Ma kezdte meg a képviselőház a honvédelmi tárca költségvetésének tárgyalását.

Helfy Ignác hevesen kikelt a hovéd-ségnél uralkodó szellem ellen. Kijelenti, hogy ott az osztrak szellem mindegyre terjed. (Ugy! van!) Határozati javaslatot nyújt be a honvédségnek tüzéséggel való ellátására.

Pongrácz Károly gróf szintén ostorozza a mai rendszert, mely a hadseregben lábra kapott. El kell törülni azt, s apolni a nemzeti szellemet. Sajnos azonban a korrupció a hadseregbe is befészkelődött.

Lits Gyula kijelenti, hogy a király a kisczelli és erdélyi gyakorlatokon elégedetlen volt a honvédséggel. Éppen azért több fő tisztelet nyugdíjaztak is, így Zoltán tábornokot is. Kéri a minisztert, hogy intézkedjen az iránt, hogy az ezredévi ünnepeken a honvédség is képviseltesék. A június 8-iki menetben mutasson be egy honvéd gyalog és egy honvéd lovas ezredet. Indítványozza továbbá, hogy a honvéd-eszredek a történelemből vett nagy nevekről: Rákóczy, Bercsényi stb, nevezzék el. (Helyeslés a baloldalon.)

Tóth Ernő javaslatot ad be, hogy a honvédelminiszternek a nem engedélyezett költségekről a képviselőháznak előzetes jelentést tegyen.

Bolgar Ferencz kritizálja Fejérváry működését, mely elavult rendszeren alapszik. Ülés vége délután két órakor.

Kiegyezési tárgyalások.

Budapest, márczius 20. (A Debreczen-ered. táv.) A magyar és osztrák kormányok ma tovább folytatták a megszakitott kiegyezési tárgyalásokat. Bánffy Dezső báró, Dániel Ernő és Lukács László miniszterek már reggel Bécsbe érkeztek. Délben várják Darány Ignácot, ki a reggeli gyorsvonattal utazott el Budapestre. Holnap és holnapután folytatják az osztrák miniszterekkel a további tárgyalásokat.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órákor ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az Árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Muzzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gőnczy-egyesület „Otthona” a kereskedelmi akadémiá palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn)

Csütörtökön) 11-12 óráig.

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap) 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt) 9-12 óráig.

Mulatságok

Próba bál. Vettük a következő meghívót: 1896. évi ápril 6-án, azaz Husvét másodnapján a Korona című vendéglő tánctermében táncoktatásom bevezetése alkalmából zártkörű próba-bált rendezek, melyre a kívül címzettet és becses családját tisztelettel meghívom. Lukács János, engedélyezett táncoktató. A mulatság kezdete este 8 órákor. Belépti-díj tetszés szerint. Jó zenéről gondoskodva lesz. A n. é. közönség kényelmére saját ruhatárt és élelmézési szobát rendeztem be, a melyben minden betett ruhák és élelmek díj nélkül tétetnek el tetszés szerinti időig. Új tanfolyamot nyitok ápril 12-én Nagy-Péterfia-utca 853. szám alatt. Beiratásokat elfogadok lakásomon Árok-utca 845. szám alatt és táncoktatási helyiségemben.

Dalestély, A debreczeni munkás Dalegylet folyó 1896. évi április hó 6-án Husvét másod-napján a »Margit« fürdő disztermében Janny József egyleti karnagy vezetése mellett táncokkal egybekötött zártkörű dalestélyt rendez, melyre t. címzet és b. családját tisztelettel meghívja az alnökség. Műsor: 1. »Bármerre jár« Lányi E. 2. »Isten hozzád« Rieger J. 3. »Lehullott a rengőnyárfa levele« Huber K. 4. »Tarka madár« magán solóval Kerzer. 5. »Rakóczy-induló« zenekar kísérettel Huber K. Kezdeté este 8 órákor. Belépti-jegy személyenként 1 korona. Alapító és pártoló tagok szabadjegyüket használhatják. A szabadjegy két személyre érvényes. Tekintve, hogy az egylet az országos dalár-versenyen részt venni óhajt, azért is a felülfelvezések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Zech József úrnál (Kis-ú-utca) Kurián Gyula órák üzletében (főpiacz), Péter Pál úrnál a »Korona« vendéglőben és este a pénztárnál.

Törvényszék.

Milliomos gyilkosa. Jólétszi-Chászár Károly ügyében tegnap d. u. fel 5 órákor folytatták a tárgyalást. Késő estig tartottak a perbeszédnek s Várady Károly dr. védőügyvéd hatóságos beszéde teljes két órát vett igénybe. Végül Chászár emelt szót tiltakozva az ellen, mintha beszámítható állapotban követte volna el véres cselekedetét, mert, ugymond, önmagát jobban megölte, mint áldozatát. A tvszék este 9 órákor hirdette ki az ítéletet, mely a vádlottat a btk. 279 ik §-ába ütköző szándékos emberölésért a 92. §-ra való figyelemmel 8 évi fegyházzal sújta, beszámítván neki a felészteendő vizsgálati fogságot. Enyhítő körülménynek vette a bíróság a vádlott lobbanékony természetét s azt, hogy nem egészen józan állapotban követte el a tettet. A védő s az ügyész felelbezt az előbbi azért, mivel a bíróság a 92. §-t alkalmazta, mely a tulnyomó enyhítő körülményekről rendelkezik.

Ezredévi kiállításunk.

Királyi szobák a kiállításon.

A hatalmas történelmi épületesoport fedelmileg komoly román részében, a legrégibb és legszebb magyar építészeti emlék, a jaáki templom fölségesen szép bejárájának tőszomszédságában serényen folyik most a munka a legdiszesebb, legpompásabb termek belső berendezésén és földszítésén. A kiállítás legfőbb protektorának, I. Ferencz József apostoli királynak terméi lesznek ezek.

Most tíz éve külön királypavillonja volt a kiállításnak s az első terv itt is külön épületben akarta elhelyezni a legfőbb védőtermet. De utóbb megváltoztatták ezt a tervet: minden tradíció azt kívánja, hogy ő felsége ott fogadja a külső országok uralkodóit és fejedelmét, ahol összes elődeinek és őseinek kincsei, emlékei, ereklyéi hirdetik Magyarország ezeresztendő dicső multját. A honfoglaló Árpád, a vallásalapító Szent-István korának emlékei közt vannak a király terméi. A kor stílje és ő felsége izlése egyaránt megkívánják, hogy rikító pompa helyett nemes izlés, egyszerű, de fejedelmi dísz tegye valóban fejedelmivé ezeket a termeket.

Egy óriás előcsarnokon kívül három terme es egy toilette-szobája lesz a királynak. Az előcsarnok fagerendás mennyezetet kap, középkori stílusban a középkori egyszerű dísz borítja a falakat is. Innen hatalmas szárnyas ajtókon egy nagy terembe jutunk, amelynek esodaszépru menyete ugyancsak fából való s kapétákra van osztva, amelyek a pécsi székesegyház kápolnájának mintájára enkvil gazdag szinezést kapnak. A teremnek három hatalmas ablaka van, melyekbe az üvegfestés remekei kerülnek. Az elsőben Szent István, a másodikban Szent László, — a harmadikban Szent Margit alakja lesz s mindegyik szentet gazdag díszítésű, középkori izlésű keret fogja körül. A terem falai egészen egyszerűek, mert ez a helyiség esetleg kiállítás is lesz s mindenesetre váróterem azok számára, akik bebozsátást várnak ő felségének megczután következő intim terméibe. Ezért a terem egyik oldalán faragott emelvényes pad vonul végig, amelyen kívül még tizenkét régi modoru, érdekesen faragott szék lesz a szobában a várakozók számára.

A most következő szoba a király fogadóterme. A terem boltozatos; a boltozatokat és falakat román-stíliú gazdag festés díszíti. Egy fülkében román izlésű nyugvó-ágy lesz ő felsége számára; maga a fülke nehéz, drága szövetekkel van bevonva. Egy kemény kőből faragott, gazdagon díszített kandalló a mennyezetig ér föl, előtte pompás faragásu, széles, kényelmes pad foglalja el a szoba közepét. A butor mind román stíliú, s valamennyi közt legszembeötlőbb egy gyönyörű faragott láda.

Legbelsőbb szobája ő felségének dolgozószoba. Ablakai a tóra nyílnak, s előtte széles, nagy terrász van, ahonnan pompás kilátás nyílik a pozsonyi városházára, a falu templomára, oldalról meg a kiállítás temérdek épületeinek változatos tornyai és kupolái látszanak. Ez a szoba dus faragásu, pompásan megkonstruált tölgyfa- és mahagoni-mennyezetet kap, amely egymagában 5200 koronába kerül. Gyönyörűen faragott butorzat kerül ide is, különösen szépek a faragott székek, faragott bőrből való támlával és üléssel, továbbá nagyon szép egy hosszabb pad, magas, faragott hátfallal s a király íróasztala. A szoba keskeny oldalán itt is kőből faragott, gazdagon szinezett kandalló van, a mely a mennyezetig ér föl, a kandalló mellett pedig egy kényelmes nyugvó és pihenő helynek berendezett, pompásan díszített kis fülke.

Vége a toilette-szoba következik, amely felkör alakú s már korai góth-stílusban készült. Bórdás boltozatot kap, a falait színesen zománcozott porcelánlapokkal rakják ki.

A király szobáiban, amint az az építészeti stílus és ő felsége izlésének is megfelelő, semmi párnázás, semmi lágyaság nincsen, mint a renaissance és rococo butoraiban; egyszerű, szilárd, kemény, férfias minden, mint a milyen az egész középkor volt. Hogy

némileg mégis engedményeket tegyenek a kényelemnek is, padokra, székekre, ülőhelyekre, pedig lágy párnákat, pompás szövésű szőnyegeket, gazdag himzéseket tesznek. A pádimentom sem fa, amit a középkorban nem használtak, hanem gyönyörű mozaik, melyet drága szőnyegekkal s némely helyen pompás bölény- és medvebőrökkel takarnak le. Az ajtók és butorok faragása is középkori izlésű és karakterű, s ennek megfelelően nem használnak sehol dombormivű faragásokat, hanem mélyítéseket, kivájasokat. Minden butor tölgyfából való és sötétre ereszítik be, csak a faragásban és azok körül lesznek egyes helyeken aranyozások.

A király szobáinak összes terveit, a szobadiszításokat, mennyezeteket, butorok rajzait mind Alpár Ignác műépítész, a történelmi épületesoport nagytudásu megteremtője készítette. Ő maga tervezett és rajzolt minden egyes darabot, s a kivittelt is mindenben magyar iparosokra és művészekre bízta, úgy hogy a király szobáiban egy atomnyi se lesz külső országból való.

A belső kiépítést és vakolást Neuschloss Ödön vállalta el, a festést Glaser Jánosra bízták, az asztalos munkát, fameenyezeteket, ajtókat Michel Alajos asztalos mesterre. A szobráz és faragó munkát Langer Ignác szobráz végzi; a butorokat Csepreghy János, Michel Alajos, König Izidor, Bíró és Seiffert budapesti és Lengyel testvérek szegedi butorgyárosok készítik. Az üvegfestő munkát Róth Miksa állítja ki, a szőnyegeket, szöveteket pedig a nagybecskereki szövőgyárban készítik.

Szerelmesek postája.

D. ur, a ki egyéb kiváló tulajdonságai mellett, még nagykereskedő is városunk egyik fashionable kerületében, különös típusa a gyűjtőknek.

Ő a legbádarabb dolgokat szedegeti össze. Likörpálaczkjai pisztolyalakuak, szivaros, asztalkája felfordított szalmakalapoz hasonlít, óráját inkább tűzoltó-sisaknak tartaná mindenki. Sétapálczája van vagy tizenöt. Az egyikhez delejtű van erősítve, a másikban villanyos lámpácska van, most legutóbb pedig olyant szerzett, melynek lecsavarható fejében cigarettákat tarthat.

E napokban épp belép az irodájához tartozó előszobába, midőn főkönyvelője, a kibé föltlenül megbízott, a bot lecsavart fejét kezében tartotta és a »cigarettákat kiüríteni készült.

Mindkét részről roppant nagy volt a meglepetés. A fiatal ember irul-pirul és az ezüstfejet ismét a botra csavarni igyekszik. D. ur pedig fájdalmasan is, hargosan is, így szól: — No hallja, F. ur! Egy rongyos cigarettá miatt. Ezt igazán nem hittem volna!

Es ezzel bement szobájába. A fiatal ember pedig roppant zavarban volt. Most őt cigarettatolvajnak fogják tartani, nem, ezt el nem tűrheti.

Főnöke után akart futni, hogy igazolja magát. De nem, ez még sem lehet. Miért? Epp ebben rejlett a bibi.

— Nem is tette meg és rajta száradt a gyanu.

D. ur roppant kedvetlenül ment haza. Felesége és Erzsé leánya nógattak, kérték, mondaná meg, hogy mi bántja. — Végre elmondta.

— Hát bizhatom én még abban az emberben? kiállott végül dühösen.

Erzsike rendszerint nem igen szokott azzal törődni, a mi az árudában történik, de most mégis hol elszápadt, hol elpirult, aztán fejfájásról kezdett panaszkodni és eltűnt a szobájából.

A papa és a mama utána sietett, mindketten sokáig maradtak nála, olyan sokáig, hogy azalatt az étel is kihűlt. Mikor pedig kijöttek, olyan furcsa kifejezése volt az arcuknak.

Midőn D. ur délután ismét irodájába ment, behívatta könyvvezetőjét.

— Uram, maga számár! kiállt! rá a szigorú főnök. Hát nem tud beszélni? Ha már

olyan vakmerő valaki, hogy a főnöke lányával kezd szerelmeskedni, legyen arravaló bátorsága is, hogy bevallja azt. De nem! Maga inkább cigarettatolvajnak tartja magát, mintsem bevallaná, hogy a botomat postának nézi és abban küldözget levélkéket a leányomnak.

— De kérem . . .

— Mindent tudok. Diszkrétio és több efféle! Tudja-e, hogy ez a diszkrétio az állását veszélyeztette? No, de nem bánom! Vegye el a lányomat, de engem ne használjon fel többé postának. Ez a szerep nem nekem való.

— Uram! . . . kiáltott a könyvvezető örömmel

— Hagyja el! Ha nekem, vagy Erzsikének mondani akar még valamit, jöjjön el ma estére vacsorára. Itt, az irodában, az ilyen bolondságokra nem érünk rá!

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

márczius 19.

a) Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű. Öreg nehéz (páronként 300—400 kg-ron felüli sulyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kg sulyban) — krig. 3. Fiatal nehéz (páronként 320 kg-ron felüli sulyban) — krig. 4. Fiatal közép (páronként 251—320 kg. sulyban) 46—47 krig. 5. Fiatal könnyű (páronként 250 kg-ig terjedő sulyban) — krig. 6. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 kg-ron felüli sulyban) 45 krtól — 46 krig. Közép (páronként 220—280 kg-ig terjedő sulyban) 43—45 krig. Könnyű (páronként 220 kg-ig terjedő sulyban) 43—46 krig. Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 kg-ron felüli sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (páronként 220 kg-ig terjedő sulyban) 44—45 krig. Sertés létszám 1896 évi márc. hó 16-ik napján volt készletben 17688 drb. 1896. márc. hó 18-ik napján felhajtott — drb. 1896. márc. 17-ik napján elszállított 294 drb. 1896. évi márc. hó 19-ik napjára maradt készletben 17394 drb. hozott-sertés forgalom változatlan.

CSARNOK.

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Írta: CSENGEY GUSZTÁV.

Első kötet.

27.

Néhány lap a multból.

Farkas, szemben a szép asszonnyal, íróasztalának támaszkodva fölnyitotta a könyvet s a következő költeményt olvasta föl belőle:

A templomos vitéz.

Bársonyban a gazdag ősz szenátor
Tanásteremben ül,
Selyemben árva ifju hölgye
Hárfát ver egyedül;
Pengeleve húrját epedően
A rózsalombra néz:
A lomb alatt áll vaspánczéiban
A templomos vitéz.

Rózsán, dalon s az ifju hölgyön
Mereng a szép lovag;
Híde a páncél, ám alatta
Hő érzelem fakad,
Szép szöke fürtös kised apród
Levélkét nyújt neki,
Az Istenasszony hős lovagja
Reszketve bontja ki:

„Eltitja szívemet szivedtől
A vértörő kereszt;
Én meghalok a kínos üdvben . . .
Csak mondd ki — mondd: szeretsz?”
És néz meredten a levélre
A templomos vitéz . . .
Ir . . . s a mint ír a pergamentre,
Ugy reszket rajt' a kéz!

„Eltitja szívemet szivedtől
A vértörő kereszt,
De boldogít a kínos üdv, hisz
Tudom már, hogy szeretsz!”
S a szöke fürtös kised apród
Elsurran hirtelen . . .
Kimondva már . . . elolthatatlan
A fájó szerelem.

Bársonyban a gazdag ősz szenátor
A nagy tanácsban ül,
De szép szerelmes ifju hölgye
Már nincsen egyedül;
Fönn zeng a szép nő . . . elmereng rajt'
Az ifju odalenn . . .
És mi a vége a bús regének?
Én fájó életem!

Ki nem hisz már az égi üdvben,
Az gúnynyal fölkeczag:
Ölelés jó a vallomásra,
Szabad, vagy nem szabad! —
Mi lett a vége a regének?
Felelni nem nehéz:
Meggzette esküjét az asszony
S a templomos vitéz.

De aki hisz az égi üdvben,
Az fájón mosolyog:
Mi az: szeretni érintetlen,
Tudják a csillagok.
Az ifju asszony, mint a rózsza,
Elhervad . . . elenyész . . .
S elmegy a harezba és leroskad
A templomos vitéz.

A rege bús, a rege fáj? hogy
Szemedből könny pereg . . .
Szíved' oly nyugtalanán tette
A kettős felelet.
S rám száll a könnyes bús tekintet,
S szemed fürkészve néz:
Ah mit tehettek — a szép asszony
S a templomos vitéz? . . .

Farkas sajtósága, mely, rezgő hangon, bizonyos mystikus komolysággal olvasta fel a verset, aztán szó nélkül, esendesen visszatette a könyvet asztalfiókjába.

— Miért? Ha valósággal meglátogatsz, nem irhattál volna-e éppen ilyen szépet, nemesebbet?

— Ki tudja? — mosolygott rejtelmesen az ifju — annyi bizonyos, hogy ennek a versnek akkor csak egy vége lett volna.

Ida meg volt rendülve. Néhány pillanatig szólanul néztek maguk elé, míg végre Farkas megszólalt mosolygva:

— Lásd, ilyesmiket irtam az alatt, hogy csak képzeletben látogattalak meg. Nem volt-e így szebb, nemesebb?

(Folyt köv.)

Debreczeni városi színház.

Idénybérlet 134 sz. Páros bérlet 134 sz.

Szombaton 1896 márc. 21-én:

A három testőr.

Vigjáték 3 felvonásban. Írta: Herczeg Ferencz
(Rendező: Krémer.)

Személyek:

Pollacsek, borkereskedő
Róza, neje
Liza, unokahuga
Rátkay, lapszerkesztő
Flóris báró, képviselő
Hortovay
Kosniczky
Latorka, Pollacsek üzletvezetője
Bálint
Csernay, hirlapírók
Rigó,
Kovács
Nagy

Krémer J.
Kiss Irén.
Cserny B.
Tapolczay.
Szathmári.
Klenovits.
Rózsahegy.
Püspöky.
Németh.
Némethi.
Nádasi.
Vojnits.
Sándor E.

Plébános
1.) táncrendező
2.)
Szerkesztőségi szolga
Szobaleány
Vendégek, két fehér ruhás leány.

Hevesi Gábor.
Vank.
Nagy J.
Takács.
Takács J.

Tőzsde.

Budapesti gabonatőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt-re	6.75—6—
Uj buza őszre 1896.	6.44—6—
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	7.06—7—
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.18—19
Uj tengeri május—jun.-ra	4.16—18

Bécsi gabonatőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.39—40
Tavaszi buza márcz.—ápr.-re	7.52—54
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.91—93
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.40—42
Tengeri máj-jun.-ra	4.69—70

Árverési hirdetés.

Hajdu-Vámospércs község tulajdonát tevő Szt.-György-Ábrány (vasuti állomás) határába eső nagy-fülöpi erdejéből mintegy 160 kataszt. hold 8-18 éves lomb erdőnek cserkéreghántásra alkalmas tölgyfa állománya a folyó 1896 évi ápril hó 1-ső napjának délelőtti 9 óraja kor H.-Vámospércs község házánál megtartandó zárt ajánlattal egybekötött szóbeli nyilvános árverésen el fog adni.

Egy méter hosszú, egy méter széles és 1.20 méter magas rakatból álló varga fának kikiáltási ára: 1 frt. 50 kr., az erről lekerülő cserkéregé: 50 kr.

Bánompénzül árverelő 1500 frt. készpénzt tartozik a községi bíró kezéhez letenni, ugyan ezen összeggel látandó el az írásbeli zárt ajánlat is.

Az erdőtest két (2) év alatt használható ki; a vétel ár szintén két évben fizetendő le; a bánom pénz az utolsó részlet fizetésbe tudatik be.

Az 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok 1896 év márczius hó 31-ig fogadtatnak el a községi főbíró által. Ezen ajánlatnak magában kell foglalnia ajánlat tevő azon kötelező nyilatkozatát, hogy az eladás tárgyát képező erdőt ismeri, az árverési részleges feltételeket magára nézve kötelezőnek tartja.

A megajánlott összeg szám és betűvel irandó ki.

A kitűzött ideig be nem érkező, a feltételekkel ellenkező, a becsáron alóli vagy nem kellően felszerelt ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az árverés egyéb feltételei Hajdu-vármegye tisztii főügyészi, levéltári hivatalában s H.-Vámospércs község jegyzői irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők,

H.-Vámospércs 1896. márczius 9.

Elöljáróság.

Eladó ház

a Kis- és Nagyváradi-utcára szülő 2119. számú ház ondódi földjével együtt eladó.

Értekezhetni Hanke Emil ügyvédi irodájában **Teleky-utca**.

Egy elsőrangú, népszerű, könnyen terjeszthető biztosítási intézmény megbízható, tevékeny

főügynököt

keres.

Ajánlatok „Productiv 18935” cz. alatt Goldberger A. V.-hoz címzendők Budapestre, Váci-utca. Csak tényleg szerzőképes erők vétetnek tekintetbe.

Védjegy. *C. Brády* Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nékülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: ótvágyatlanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és bányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortúlterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Kapható Debreczenben: Göttl Nándor, Tóth Béla, Mihalovits István, Dr. Rotschnek V. Emil, Tamássy és Balázs gyógyszerészeknél, Diószegen Vaday Ignác, Érmihályfalván Mátray István, Hadházon Farkas Ödön, Kabán Horváth Kálmán gyógyszerészeknél.

Fontos minden fuvarosnak!

I. Bécs-Ujhelyi finom és terpentinelaj finomító, kátrány és zsiradék nemű gyár

Franz v. Furtenbach

Wiener-Neustadt.

Bejegyzett

védjegy

Eddig utól nem érti
Uj különleges tengelykenőcs
olaj és telolaj tengelyeknek.

Óv, fagy, iatás által tüzesedés, lefolyás ellen. Kopott tengelyknél nélkülözhetetlen. Nyílt tehertengelyeknek kitűnő. — Mindenféle kenő készülékeknel használható.

Vegyészileg megvizsgálva; Gyakorlatilag kipróbálva!

Savanymentes. Vizmentes. Homokmentes.

Szétküldés csakis eredeti pléh dobozban á 5 kio.

Doboz ára :

Ausztria-Magyarországra	franco	minden állomás frt	2,50
Bosznia és Hercegovina	„	„	2,75
Külföldre a gyárból szállítva	„	„	2,25

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS”

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szénsvartartalma kiváló hatásnak bizonyult, különösen **tüdőbántalmaknál**, a hol a szabad szénsvav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szénsvav gazdagsága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénsvartartalomban erősebb ásványvizek, mint a **settersi, gleicherbergi, tődőbajokban**, különösen **tüdővérzésnél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használhatók.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézetekben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfbán** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapest: **dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navrátil, dr. Poór, dr. Kétly, dr. Barbás**; Bécsben: **dr. Bamberger, dr. Duschek**, stb. a legjobb eredményt alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóviz

præservatív gyógyszernek bizonyult **kolera**-megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

cs. és k. cz. szerb
k. udv. ásványvíz
szállítóv. társ.
Budapest.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

